Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2006 ÅRG 38 Pris 25:-

Vi tillber dig, o dolda ljus ...

Biskopens spalt

Vi har lämnat sommaren bakom oss och höstlöven har börjat falla. När du läser det här har du kanske redan ställt om klockan till vintertid. Nummer tre av tidningen kommer som vanligt lite sent beroende på att vi vill ha med något från Samfundet LKK:s årsmöte. Den här gången har det blivit extra sent eftersom vi också inväntat en rapport från den Europeiska Biskopssynoden. Men nummer fyra beräknas i alla fall att komma ut före årsskiftet.

Som du ser när du bläddrar i tidningen har hel del timat sedan förra numret av Communio.

Liberala Katolska Kyrkan är genom undertecknad medlem i föreningen Capella Ecumenica Sanctæ in scopulis. Och som medlem delade vi på sommarens söndagsgudstjänster med 13 andra samfund och den 3 september firade vi mässan i kapellet på ön i Sankta Anna skärgård.

Samfundet har under Mikaelihelgen avhållit sitt ordinarie årsmöte. Se reportage på annan plats i tidningen.

På begäran av undertecknad sammankallade vår presiderande biskop Maurice Warnon till en Europeisk Biskopssynod. Det är endast General Episcopal Synod (med alla biskopar sammankallade) som har beslutanderätt. Så den Europeiska synoden kan endast diskutera och förbereda frågor som eventuellt senare kan tas upp för beslut i GES. Men naturligtvis är synoden också viktig för att biskoparna skall få lära känna varandra mera och mer informellt kunna diskutera gemensamma frågor. Speciellt i det uppbyggnadsskede som vi internationellt befinner oss i, med allt fler liberalkatolska kyrkor och församlingar som ansluter sig. Det verkar som om vår internationella kyrka kan komma att bli ett forum för samverkan och interkommunion mellan liberalkatolska kyrkor runt om i världen.

Jag vill avsluta min spalt med att citera några ord av Bertil Persson vid hans föredrag vid samfundets årsmöte:

”LKK i Sverige håller årsmöte. Ett årsmöte manar till utvärdering, kompentenshöjning, analys av aktuella utmaningar och fastställande av nya strategier. Samhället är inte statiskt, det är en process. Den kyrka som är statisk har missat den uppgift som dess Mästare har dikterat.

Jesu budskap = traditionell kristen tro? Har vi frågat oss. Med min översikt är svaret klart: Nej!

Liberala Katolska Kyrkan kan som internationell organisation i år officiellt fira 90 år. När den grundades var det för att medvetandegöra andligheten utifrån sin samtids livsfrågor. Idag är en annan tid. Det här årtusendets viktigaste projekt är att medvetandegöra andligheten bortom människosnickrade fasader av dogmer, manipulationer och traditioner. I det projektet har Liberala Katolska Kyrkan utifrån sin interreligiösa grundidentitet en viktig förutsättning för

1. att i likhet med sin Mästare vara en radikal återuppväckare av andligheten och en radikal återupprättare av människans andliga värde, samt
2. att i lyhördhet och respekt för Hans uppdrag sträva efter att återskapa *shalom* som i skapelsens morgongryning.”

+Sten-Bertil

Saxat ur . . .

forts. från sid 3

och ej heller erkänner varken årsmötesbeslutet eller den stadgeenligt valda styrelsen för samfundet, har upphört att utgöra en organisatorisk del av Samfundet Liberala Katolska Kyrkan.
Medlemmar som sorterat under församlingen har informerats och sorterar tillfälligt direkt under samfundet organisatoriskt.
S:t Gabriels församling har uppmanats att upphöra att använda namnet Liberala Katolska Kyrkan vilket man vägrat.

Kommande verksamhetsår
Det kommande verksamhetsåret, räknar styrelsen med, kommer att ägnas i huvudsak åt att konsolidera verksamheten i samfundet. Verksamheten i Göteborg måste reorganiseras. Samfundets uppgift i detta arbete är att ge stöd och hjälp åt de enskilda församlingarnas verksamhet och särskilt då det handlar om uppbyggnad. Styrelsen hoppas att det kommande året skall erbjuda många nya möjligheter så att kyrkan kan forstsätta i sin strävan att tjäna Gud.

”Allt som är sant, av vem det än är sagt, har sitt ursprung i Anden.”

Thomas av Aquino

Samfundet styrelse

Vid årsmötet fick styrelsen följande sammansättning:
Ordförande: Nappe Holmström Björnius, 08-717 26 99

Sekreterare: Fredrik Falknert, 0733-38 33 76

Kassör: Gunnar Kylberg, 08-25 05 79
Vice ordf.: Rose-Marie Johansson, 018-55 01 91

Vice sekr: Krister Fast, 08-724 83 28
Ledamot: Eva Jakobson, 021-33 34 70
Suppleant: Marianne Andersson-Söderström, 011-16 10 81

Suppleant: Iréne Edén, 021-30 02 31
Suppleant Evert Sundien, 08-33 20 06

Suppleant: Stefan Brauer, 046-30 58 28

Årets Mikaelihelg bjöd på ett extra välfyllt program, men tillät ändå gott om tid för avkopplat umgänge mellan punkterna på agendan. Kanske berodde det på att man började redan på torsdagskvällen, då biskop Evert höll ett engagerande föredrag om och visade många prov på ädelstenar, och fortsatte med fredagskvällens bibelstudium, som fader Hans Godvik hållit i församlingen under hösten.

Så kom lördagen, med välbesökt och engagerat årsmöte i *Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige* varunder den nya styrelsen enhälligt valdes (se bild ovan). Efter en välbehövlig middagspaus hölls ikonutställning och boklåda, man fikade tillsammans samt åhörde Bertil Perssons intressanta föredrag om personen Jesus och om de nya rön man kunnat göra i olika kristna frågor sedan Vatikan-biblioteket nu öppnats för allmänheten. Kvällen avslutades med Läkegudstjänst och Benediktion – oerhört givande! Kan man avsluta en lång, innehållsrik dag bättre än att få sjunga sluthymnen i Benediktionen…?

Under söndagen firades den traditionella åminnelsemässan med biskop Sten-Bertil som celebrant, och som om inte mässan i sig vore det högsta andliga vi kan uppleva i jordisk skepnad, förhöjdes stunden ännu mer av Marianne Hermansson:s skönsång. Tänk att få höra *Charles Gonouds* gripande "*Ave Maria*" solosjungen framför vår underbara Maria-statyett! Under mässan välsignades också ett antal ikoner, som deltagit i utställningen under helgen. Efter trevlig samvaro och gott fika drog sig klerikala synoden undan för att hålla sitt höstmöte, innan man skildes åt för denna gång.

Sr Carina

Saxat ur Samfundets verksamhetsberättelse

Liberala Katolska Kyrkans register
Kyrkan har vid verksamhetens utgång 564 medlemmar varav 429 är kyrkomedlemmar. Därtill har 197 personer anmält att de anser sig vara betjänade av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap
Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 6 präster samt 4 diakoner.

Communio
Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer.
Verksamheten är under omstrukturering då en församling beslutat prenumerera för sina betalande medlemmar. Flera församlingar väntas föja detta initiativ. Detta kommer att innebära nya utmaningar för tidningen. Möjligheten att prenumerera för de som ej är medlemmar i LKK kommer att kvarstå.

Internationellt samarbete
Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES är Biskop Maurice Warnon.

Situationen i Göteborg
Konflikten med företrädarna för S:t Gabriels församling i Göteborg har inte kunnat lösas. Med stöd av årsmötets beslut 2004 samt beslut och yttrande vid årsmötet 2005 fann styrelsen vid sitt sammanträde den 10 december 2005 att S:t Gabriels församling då den bl a skapat en ny "styrelse" för samfundet, inte erkänner biskop Sten-Bertil Jakobson som sin biskop *Forts. sid 2*

NARNIA OCH BIBELN

av sr. Carina Carlström

Miljoner barn världen över har läst böckerna om landet Narnia, skrivna av den irländske författaren Clive Staples Lewis. Och tack vare filmindustrin har också vuxna fått chansen att upptäcka den fantastiska värld som skapades av lejonet Aslan och där allt kunde hända – och gjorde det. Till Narnia kunde människobarn komma, som t.ex. vännerna Digory och Polly i ”Min farbror trollkarlen” (*”The Magician’s Nephew”*) och syskonen Peter, Susan, Edmund och Lucy i ”Häxan och lejonet” (*”The Lion, the Witch and the Wardrobe”*). Några vuxna fick också nåden att göra resan; dock enbart tack vare Aslans krafter och uttryckliga vilja.

Hur många människor vet dock att C. S. Lewis var en varmt troende kristen, och att han vid sidan av romaner och diktverk också skrev ett antal hyllade teologiska och mystiska verk? När man vet detta, ser man den djupa kristna mystiken rakt igenom böckerna om Narnia.

Följ med genom två episoder, en från varje bok jag nämner här ovan, och se vad jag menar!

I ”Häxan och lejonet” kommer fyra barn till Narnia av en slump, bara för att upptäcka att de är väntade sedan hundratals år och har en profetia att uppfylla. Fyra troner väntar på dem i slottet Paravel… men för att nå dit, måste de kämpa mot den ondskefulla häxan och visa prov på svåra dygder som mod, osjälviskhet, ödmjukhet, förmågan att förlåta och att aldrig ge upp. En av bröderna faller för sin egen egoism och förråder syskonen, bara för att upptäcka att belöningen uteblir. Istället möter han ännu större ondska än de andra, och kommer allt längre bort från meningen med sitt liv.

Men lejonet Aslan, som får de godas hjärtan att jubla och de ondas att bäva i skräck, köper honom fri från häxan genom att istället erbjuda sig själv. Edmund blir fri från död och skräck, medan Aslan i hans ställe möter häxan vid det stora stenbordet, förnedras och hånas, binds och gisslas, varefter han dödas.

Två vittnen finns dock: systrarna Susan och Lucy har smugit sig efter Aslan när han gick till stenbordet, och de har sett alltsammans. När häxan och hennes hemska följe i triumf drar därifrån, lämnande kroppen av det stora lejonet liggande i sitt eget blod på stenbordet, smyger flickorna fram och omfamnar sin hjälte. Där blir de sedan sittande och begråter hans öde, troget och i outsäglig sorg, tills solen går upp. Och när den första strålen träffar stenbordet, spricker det i två delar – ja, hela platsen rämnar… och Aslan står åter framför dem, större och starkare än någonsin förr.

Känner ni igen historien? Den finns i Nya Testamentet, i fyra olika evangelier. Det är berättelsen om Guds Son som istället för mänskligheten går ondskans hämdlystnad till mötes, blir tillfångatagen, gisslad och hånad, varefter han dödas under de mest förnedrande omständigheter. De enda som stannar hos honom, också efter döden, är tre kvinnor. Och templets innersta rämnar. Jesus står åter upp.

Låt oss gå till en annan berättelse, en annan tid långt före den då häxan och lejonet kämpade om Narnia väl och ve. Barnen Digory och Polly kommer till en mörk och tyst värld, en värld där inte en ljusglimt eller en vindpust existerar. Men så hörs plötsligt sång – en märklig, obegriplig sång som griper deras hjärtan totalt. Det är en sång som får de goda att fyllas av lycka, och de onda att skaka av skräck. Och varefter sången rör sig genom mörkret, börjar barnen att se… de ser stjärnor som tänds på himlen, gräs som växer, träd som sticker upp ur jorden, djur som föds direkt ur markens mylla. De ser solen gå upp. Snart ser de också sångaren: ett majestätiskt lejon som lugnt vandrar fram och åter, i långsamma cirklar närmande sig medan han sjunger fram allt levande i marken, i luften, i himlen…

Också den här berättelsen finns på en annan plats, närmare bestämt i första Moseboken i Gamla Testamentet. Gud skapar världen, skapar himmel och jord, frambringar liv ur marken och fyller jorden med mångfald. Ur intet skapar Han allt – till synes utan ansträngning. Av bokens fortsättning får man sedan veta att detta skapelseverk också är fritt från egenintresse: när Narnias invånare klarar sig själva, går lejonet Aslan vidare till andra världar. Han kommer tillbaka, det vet alla. Aslan är aldrig långt borta, och i nödens stund är han alltid redo att ställer saker tillrätta. Men han har också andra världar att ta hand om, precis som han tar hand om Narnia. ”I min Faders hus finns många boningar” sa Jesus. Och: ”Jag har också andra flockar att se till”.

Den som i barndomen läste böckerna om Narnia och lärde sig att älska Aslan, kommer att känna igen honom i den Bibel hon möter som vuxen. Hon kommer att förstå hans ord, ta till sig hans budskap, och med glädje kämpa under lejonets fana under resten av sitt liv. Ingenting kommer att vara för svårt för henne, eftersom hon vet att Aslan alltid finns i närheten. Och var viss om att hon kommer att veta att Aslan bara är ett annat namn för Gud

Vill du veta mer om C. S. Lewis? Då rekommenderar jag hemsidan ”Into the Wardrobe” (http://cslewis.drzeus.net). En svensk sida har titeln ”Lewis.nu – en sajt om” (http://www.lewis.nu) och behandlar bl.a. hans kristna skrifter. Dessutom finns ”the C. S. Lewis Foundation” (http://www.cslewis.org/) och så naturligtvis filmsajten: ”The Cronicles of Narnia” (http://disney.go.com/disneypictures/narnia/) där du bl.a. finner många vackra bilder.

Fotona i artikeln är lånade av Disney Pictures, som äger copyrighten. Varmt tack för lånet!

Meditativ bön

med tanken vänd mot Herren

Den dagliga bönen behöver inte vara något man gör en eller flera gånger under dagen. Och den behöver inte vara en lång bön där man formulerar en egen eller använder de som vi vanligtvis använder så som Ave Maria, Fader vår eller sinnesrobönen. Javisst de är inte att förakta men det finns andra vägar man kan gå.

En enkel form av bön som ofta används i de ortodoxa klostren är korta böner på ett eller ett fåtal ord som upprepas på varje utandning under dagens arbete. Ett slags meditativt mantra.

Det varierar från enbart något av Guds namn så som Jahve till det som vi känner som vårat kyrie i eukaristen. Att under dagen medvetet ta en paus och sätta sig och göra övningen eller efter en del övning sitta och göra det samtidigt med sitt arbete ger en inre frid och en god kontakt med Gud. Det ger en viss tillfredställelse att ständigt lovsjunga Guds namn och veta att från alla hörn av världen stiger böner upp till Gud.

Som jag nämnde tidigare kan bönen vara ett ord och vanligtvis då Gud, Jahve, Jesus eller Kristus. Det är bra att börja med dessa eftersom ett ord under utandningen är lätt att komma ihåg. Målet är att man ska kunna göra det utan att tänka. Man kan om man börjar behärska tekniken använda den som en meditation och då ha en förbön i åtanke medans man sitter och koncentrerar sig på sin andning. Och ordet är det uttalade. Att använda korta böner på några ord kräver lite mer övning och man bör tänka på att de ska gå att uttala på en utandning utan att det känns ansträngt. För de som har vanan inne att använda mantran från österländsk meditation kan en serie på olika böner vara något att pröva. Det underlättar om bönen har en melodi. Därav min referens mot kyriet. En enkel bön med en melodisk slinga som man enkelt kan följa mentalt. Men det är överkurs för nybörjaren.

Prova på/ teknik

Sätt dig bekvämt, lägg dig ned eller kanske ställ dig och diska. Alternativen är många på de platser man kan ta tillfället i akt att testa denna form av meditativa bön. Det finns inget behov till att falla på knä eller hjälpmedel för att göra det. Det är en enkel människas tillbedjan i det dagliga livet. Välj den bön du ska använda. Mitt förslag är att du första gången väljer ett ord och då Gud eller Jesus. Vid varje utandning säg ordet högt eller inom dig själv. Kan vara lite pinsamt om man är bland folk och börjar upprepa Jesus i varje andetag högt. Låt det komma naturligt och påtvinga inte någon

Forts. sid 8

Pilgrimsresan

Andra nyckeln: enkelhet

Snart har du hunnit halvvägs, och det är dags att slå läger för natten. Här får du din tredje nyckel, som heter enkelhet. Dess symbol är tältet.

De flesta människor i dagens samhälle, där mycket av ens livsstil bygger på konsumtion och vi bombarderas med uppmaningen att hela tiden ”skaffa mer, skaffa nytt, skaffa bättre”, hamnar i en situation där ens självförtroende, människovärde, sociala status och trygghet ligger i att man är omgiven av saker. Det räcker inte att möblera sitt hem – det skall hela tiden ommöbleras, omarrangeras, nydesignas. Skåpen är fulla av ting vi nästan aldrig använder och kanske inte ens kommer ihåg varför vi en gång köpte. Att ge varandra presenter är regel vid högtider, och kanske också vid vanliga besök hos varandra – och det skall gärna vara något dyrt, som pekar på dels att mottagaren är värd denna sak och dels att givaren haft råd med den. Att bara tala om för någon att man tycker om denne, att denne är värdefull för en, att man är glad att just hon/han finns, räcker liksom inte. Man måste bevisa det genom att spendera.

Likaså måste man bevisa sitt eget värde genom att spendera. ”Jag är värd det” hör man ofta människor säga när de visar upp nya bilen, nya mobilen, nya TV:n, senaste modet. Det är som om man inte räknas med, om man inte fyller sin tillvaro med saker. Och naturligtvis handlar det egentligen inte om sakerna i sig själva, utan om pengarna bakom dem: för ens värde ligger underförstått i att man är stadd vid kassa, har en god ekonomi, har råd att slösa.

I ett tält ryms inte mycket. Och kanske kan detta lilla enkla tyghus hjälpa oss att se den egentliga grunden till vår konsumtion – ja, till vårt beteende överhuvudtaget?

Oftast är nämligen vårt behov av saker egentligen ett rop på hjälp, på kärlek och trygghet, på känslan av att duga. Vi tröstäter, tröstshoppar, tröstspelar bort våra pengar. Och dövar hela tiden känslan av att det aldrig blir bättre… hur mycket vi än skaffar oss, hur moderna vi än är i vårt hem, vår klädsel och vår utrustning, blir vi aldrig mätta. Varför? Svaret är naturligtvis att vi hungrar efter fel saker – att vår längtan driver oss åt fel håll.

Den som vågar skalar bort allting omkring sig, allt som inte är nödvändigt för vår överlevnad och välfärd (mat, tak över huvudet, värme när det är kallt o.s.v.), upptäcker oftast att det gör ont i själen att göra sig av med all den där materiella tryggheten. Vi beundrar människor som inte tycks behöva allt det vi själva omger oss med, men egentligen vill vi inte bli som dem… inte för att det inte är fritt, utan för att det gör ont. När du stänger av TV:n blir det tyst. När du inte hela tiden stoppar saker i munnen, känner du suget i magen och händerna blir rastlösa. Fråga en f.d. rökare vad som är värst, och de svarar nästan aldrig att det är abstinensen. Nej, de säger att de inte vet vad de skall göra av händerna.

Vilka människor drabbas av missbruk? Är det de tuffa, de motvalls, de som vill gå sin egen väg och leva sina egna liv? Nej, det är de känsliga, de kärlekslösa, de som längtar och inte hittar svaret på sin längtan. Det är de frustrerade människorna som röker, dricker, shoppar, spelar. Det är de deprimerade som tröstäter.

Men det finns figurer runt omkring oss som pekar på en annan väg. Ta Snusmumriken, t.ex. – en liten märklig varelse, outgrundlig och obegriplig, som är Mumintrollets bästa vän och som bara äger fyra saker: sina kläder, sin hatt, sitt tält och sin pipa. Varje gång han uppmanas att skaffa sig fler saker blir han rädd och drar sig undan – nej, det är inte nyttigt att äga. Och så säger han detsamma som St. Johannes av Korset, St. Fransiscus, psalmisten i Bibeln och många, många fler: ”den som ingenting äger, äger allting”. Eller som mitt skyddshelgon, St. Therese av Jesusbarnet, sa redan som barn: ”Jag väljer allt!” varpå hon femton år gammal trädde in i världens näst strängaste orden, där fattigdomen var total och varje kloster levde på allmosor.

Fattigdomslöftet brukar vara det som skrämmer folk mest när man talar om klosterlivet. Tanken på att inte ens äga tandborsten man använder får människor att rygga tillbaka i fasa. Varför? För när man tänker närmare efter… hur mycket tid går inte åt för att först skaffa sig pengarna, sedan förvalta dessa pengar och slutligen göra av med dem? Hur mycken energi använder vi inte för att arbeta, konsumera och omge oss med döda ting? Tid och energi, som kunde ha använts mycket bättre, om vi sluppit befatta oss med pengar, med saker.

Att vi allihop på något omedvetet sätt känner till denna sanning visar oss våra egna semestrar. Hur många flyttar inte ut till den primitiva sommarstugan med utedass? Hur många tältar inte? Hur många väljer inte att fotvandra, med några få saker i en säck på ryggen? Och de är lyriska, lysande lyckliga: ”Jag känner mig så fri!”. När vi kan välja själva, väljer vi – utan att egentligen reflektera över det – ett enklare liv.

Det tredje nyckeln vill fråga dig är: Varför bara under semestern? Varför inte alltid?

Diakon Carina Carlström

”Hur annars än genom ett brustet hjärta kan Herren Kristus träda in?”

Oscar Wilde

Capella Ecumenica

Kapellet på Västra Gärsholmen är ett verk av S:t Annasonen Hilding Bielkhammar.

År 1925 besökte han som 18-åring Stockholm och det stora ekumeniska mötet, som leddes av ärkebiskopen Nathan Söderblom. Där fick han höra bönen Fader vår på över 50 olika språk, och det var då han fick idén att i sin hemtrakt skapa ett ekumeniskt centrum.

Hösten 1958 började Hilding Bielkhammar tillsammans med familj och många vänner att bära gråsten från öns stränder upp till berget, där kapellet skulle stå. Utan tekniska hjälpmedel murade man upp de metertjocka väggarna och byggde en replik av S:t Anna gamla gråstenskyrka, som Anna Niclisa-dotter på 1300-talet fått tillstånd av linköpingsbiskopen Nicolaus Hermanni att uppföra. Vid 1800-talets början ersattes den av en ny större kyrka.

Det lilla kapellet på Västra Gärsholmen invigdes på Kristi Himmelsfärdsdagen 1965 av linköpingsbiskopen Ragnar Ansmark. Sedan dess har verksamheten drivits av föreningen Capella Ecumenica Sanctæ in scopulis som för närvarande består av 13 olika kyrkor och samfund.

Säsongen inleds i regel i början av maj månad och verksamheten pågår till och med andra söndagen i september. Under denna tid är det gudstjänst varje sön- och helgdag kl. 11.00. Ansvaret för gudstjänsterna delas mellan medlemskyrkorna/samfunden. Under säsongen finns det alltid värdfolk på ön. Värdskapet utövas oavlönat och värdarna, som kommer från medlemsskyrkorna, tar emot besökare och ansvarar för ordning och skötsel. Kapellet är också en mycket populär vigsel- och dopkyrka.

Europeisk biskopssynod i Belgien

Biskoparna Evert Sundien, Sten-Bertil Jakobson, Maurice Warnon, Frank den Outer, Allan Barns och Peter Baaij i synodmöte. Den Europeiska synoden ägde rum den 13-15 oktober.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70, mob. 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob. 070-660 42 69

STOCKHOLM
S:t Mikaels och Alla Änglars Församling.
S:t Mikaels Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: fader Jonas Anundi, Hauptvägen 13 ll, 123 58 Farsta 08-686 39 43, 070-464 90 34

GÖTEBORG
Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren, Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal, tel 0730-366 861.

NORRKÖPING
S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS
Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA
S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA
Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel. Kontakperson Gudrun Fleetwood, 018-53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND
Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5 227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN
S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34, 547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE
Ordf. Nappe Holmström Björnius, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel 08-717 26 99
Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT
The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
http//kingsgarden.org/LCC

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 4-2006 är den 1 december 2006.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor
Psalmbok.....55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Kristen Gnosis..... 250 kronor

Porto tillkommer.

All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Meditativ bön

forts. från sid 5

rytm som du normalt inte har.

Efter en liten stund känns det naturligt att ha ordet där varje gång du andas ut och man kan göra andra saker som att fokusera sig på den person man har i förbön just då. På så sätt kan förbönen bli kontinuerlig utan avbrott under en dags arbete. Om man vill kan man då och då avbryta den korta bönen och be någon längre så som sinnesrobönen.

Fredrik Falknert

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.
Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1

OBS För medlemmar i S:t Mikaels församling ingår Communio i medlemsavgiften från och med 2006.